

samme Ret kunne fordre disse frit indførte, som Landbrugere kunne fordre deres frit indførte. Det er ganske uomstødeligt, tror jeg. Men borttage vi hele denne Position, hvad vilde det saa blive? Det vilde blive Ophævelse af al Beskyttelse for Indlandets Maskinfabrikation. Det vilde nu maasse blive for stærkt et Skridt, som vi neppe turde gaa til. De se altsaa, hvor vanskeligt det er at faae en enkelt Position ud og stryge den uden rationel Forbindelse med de øvrige. Den eneste Gjenstand, som det ærede Medlem omtalte, og som kan staa ene for sig, uden at berøres af de Principer, vi før havde omhandlet, naar der har været Tale om denne Side af Finantsloven, nemlig vort Lødbæsen, denne Hovedindtægt, der, som det har været nævnt, giver Halvdelen af samtlige Indtægter og omtrent $\frac{3}{4}$ af de indirekte Skatter — den eneste Indtægt, der kan tages for sig, uden at der sker Krænkelse til nogen Side, er Skibsafgiften. Den er utvivlsomt efter sit hele Væsen af en saadan Beskaffenhed, at en Reform deraf vilde kunne rømme alle Statsborgere. Efter den økonomiske Lovs egen Kraft maa den naturligtvis medføre noget højere Pris for de udførte og noget billigere for de indførte Varer og nogen Lempelse for den Skibsfart, der ellers paa anden Maade er betyngt og lever paa knappe Kaar. Dette stemmer nøiagtigt med Folkethingets tidligere Stilling i 1871—72, hvor det daaerende samlede Udvalg gik ind paa pure at afftaffe indenlandsk og udenlandsk Skibsfartsafgift med Tilspøining af en enkelt Bestemmelse vedrørende de fremmede Lande, der holde højere Skibsafgifter for vore Skibe end for deres egne. I denne Henseende skal jeg henvise til Tillæg B. for 1871—72, Sp. 991. Jeg henviser dertil, fordi det er sidste Gang, vi have haft et Forslag af denne Natur fremme og faaet det vedtaget just saaledes her i Thinget. Vi have fastholdt Neglerne og givet vor Mening tilkænde i den Retning, og det er kommet saaledes enstemmig ira Udvalget og for en Del enstemmig vedtaget i Thinget. Det er altsaa een Post, som vi kunne løse, uden at gaa Noget for nær. Vi kunne ved at hæve Skibsfartsafgiften paa een Gang impåkomme de forskjellige Interesser, selv om vi ikke kunne blive enige om en Lødbæse i det Hele, hvad der ikke er stor Sandsynlighed for, naar der fordres Medvirkning af en Minister, som selv holder paa Lødben paa Ost, fordi alle gamle Skatter ere gode og alle nye Skatter ere flette, — det er vel ikke Ordene, han har brugt, men, som bekendt, er den ærede Minister

meget konservativ i den Retning. Kunde vi altsaa endda enes med Ministeren om den Reform, vilde ikke saa Lidet være vundet.

Jeg skal da nu efter disse Bemærkninger, som jeg for mit Vedkommende er glad ved, at ærede Medlemmer have tilladt mig nærmere at udvikle ved selv at bringe de paagjældende Punkter frem, med et Par Ord omtale den interessante Forhandling, som vi iverigt have været Vidne til her i Thinget. Det er vistnok fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) bemærkede, at den egentlige Forhandling mellem de forskjellige Afstygninger her i Thinget, Høire og den beslagtede Side, indledes ved det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem fra Letre (Holstein-Ledreborg). Jeg gav ingen Anledning til nogen som helst Diskussion ved mine første indledende Bemærkninger. Det var en simpel Forklaring af min Stilling som Medlem af et Mindretal. Jeg var mig bevidst at være Medlem af et Mindretal. Hvad man saaledes siger, er snarere en Redegjørelse for Ens Aternærme og En selv, end Noget, der kan vække Forundring hos Noget, da det ikke har videre Betydning, hvad et Mindretal eller et Medlem af Mindretallet mener at burde sige ved en saadan Behandling. Derimod kom der først Flugt i Diskussionen ved den Forhandling, der derefter fulgte. Nu maa jeg erkjende, at en Forhandling mellem Høire paa den ene Side og Mellempartiet, de Moderate, paa den anden Side, er en Sag, jeg sidder og hører paa med æsthetisk Interesse; maasse det skulde være en til Dels politisk, men det er nu nærmest en æsthetisk Interesse. Jeg skal slet ikke komme ind paa den Kulør, som den ene Part af disse Forhandlende har givet Debatten ved at blande saadanne Kraftsalver ind mod Ministeriet og andet Steds hen; thi det har ogsaa for mig kun æsthetisk Interesse. Jeg veed af dyrkjøbt Erfaring, dyrkjøbt for den politiske Sag, jeg slutter mig til, hvad Kurs man kan sætte disse Krafttaler i. En Kamplyst, der ytrer sig ublandet, naar man er 26, men som ytrer sig med ingen Midler, naar man er 70 Medlemmer, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om. Nu forekommer det mig, at jeg ikke tager feil, naar jeg siger, at det her søges godtgjort, at det, at den forrige Vinters mig altid uforstaaelige Politik er mislykket, ikke har frugtet, er Noget, der maa tillægges en vis Side af Høire. Det er dem, hveder det, som have givet disse Forventninger, som